

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Luxuria & Gula. Item Prodigalitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

ergo & charybdim repræsentarunt duos maximè periculosos humanæ vitæ scopulos, in quos major pars hominum impingit, & colliditur, scilicet *Iram* & *Libidinem*. Ira enim hominem facit amentem, in furorem agit, & in rixas, cædes, & ignes protrudit. Libido verò est quoddam animi delirium, quod hominis opes, nobilitatem, famam, sanitatem, vitam, animam, æternitatem haurit & absorbet. Facit enim amor, ut turpia videantur honesta: ac deformia, pulchra: damnosa, utilia: tristia, læta: funesta, angusta stultè amanti appareant, ut ob vilem delectationem famam & vitam prodigat & præcipitet. Ita Fulgentius lib. 2. Mythol. & ex eo Cornelius.

III. (c) Præterea per hæc duo monstra intelligitur mala *voluptas*, quæ, quod etiam in Harpyis, Sirenibus, Sphinge, notamus, *virginis* ora præfert, hoc est, blandè allicit, suaviter trahit, insidiosè implicat. Sed quid? in medio succincta canibus, in imo desinit in piscem. Ut intelligas, in quas feras incidas, dum libidini cedis. Nam *Canes*, quid aliud sunt, quàm oblatrantis conscientiaæ tumultus & tormenta? quid *pistris*, aut delphini cauda, quàm summæ lubricitatis symbolum? Quid enim fugacius & lubricius voluptate impura? In adagiis est: *Delphinum cauda ligas; vel anguillam caudâ tenes*. Sed non retines, quid quid agas: compressis etiam elabetur manibus: Poëta canit.

Gaudia non remanent, sed fugitiva volant.

Hæc utraque manu, complexûque asserere toto:

Illa fluunt imo sic quoque lapsa sinu. Martialis lib. 1. Et notandum, quod ex Horatio attulimus, Scyllam mulieri formosâ similè, in turpis monstri caudam desinere; sunt enim voluptatis pravæ initia blandissima, fœdus & luctuosus exitus. De hac allegoria Scyllæ & Charybdis disertè S. Hieron. epistol. ad Heliodor. Hoc ego non integra rate & mercibus, nec quasi ignarus fluctuum præmoneo; sed quasi nuper naufragio ejectus in litus, doctus nauta, timida navigaturis voce denuntio: in illo æstu charybdis luxuriæ salutem vorat. Ibi ore virgineo ad pudicitiaæ naufragia Scylla, ceu renidens libido blanditur. Hic diabolus pirata cum sociis portat vincula, capiendis. Nolite credere, nolite esse securi: licet in modum stagni æquor arrideat, licet vix summa jacentis elementi terga crispentur; magnos hic campus montes habet, intus inclusum est periculum, intus est hostis.

IV. (d) Tertia est P. Francisci Pompeii in Pantheo Mythico.

Charybdis,

(c) *Scylla & Charybdis, in illa voluptas.* (d) *Charybdis & Scylla, Luxuria & Gula.*

Charybdis & Scylla, vitia sunt duo immania, hujus vitæ fretum exitabile, infestumque reddentia præternavigantibus; hinc *Luxuria*, illinc *Gula*. Illa Scyllæ instar, nautas incautos, fallaci formæ lenocinio pertrahit, complexosque, plus quam canina rabie; furoréque lupino angit, torquet, discruciat, perdit. Hæc, ceu Charybdis altera, & nunquam exsatiata vorago & gurgis, dilapidat rem domesticam, patrimonia deglutit, exhaurit latifundia, thesauros devorat, absorbet omnia. Confinita sunt, & ex adverso sita hæc vitia duo, quemadmodum Charybdis & Scylla; imò non ex adverso, sed quasi facto foedere, nunquam non conjuncta grassantur. Nec enim facilè reperias hominem, gulæ insignitum infamiâ, qui non idem sit oblitus foedissimarum voluptatum cœno, addictusque turpissimis ac flagitiosissimis libidinibus. Hæc iste.

(e) Mythologus: crediderunt, inquit, alii, hanc fabulam ad moderationem sumptuum spectare; quippe cum incauti in fœnus incidant, tanquam in Scyllæum fretum, unde omniū facultatum uno tempore postea fit jactura. Hoc ego confirmo Tullii verbis, qui in oratione de haruspicio responsis. Quam denique tam immanem Charybdis poëtæ fingendo exprimere potuerunt, quæ tantos exhaurire gurgites posset, quantas iste Byzantium, Brogitanorumque prædas exforbuit? Idem Philippic. 2. in Anton. Quæ Charybdis tam vorax: Charybdis dico? quæ si fuit, fuit animal unum. Oceanus medius fidius vix videretur tor res, tam dissipatas, tam distantibus in locis positas, tam citò absorbere potuisse. Horatius verò per Charybdis intelligit libidinem lib. 1. Od. 27.

Quanta laboras in Charybdi!

Digne puer meliore flamma.

Quid enim sævius & rapacius, quam fœda voluptas, quæ gurgitis instar rotat & circumagit animum in Veneris Concha navigantem; donec demergat, & absorbeat infelicitis æternitatis abyssu sepultum?

V. (f) Quarta est Cœlii Rhodigini lib. 18. c. 3. de Scylla, his verbis. Prima hominis pars, rationalis anima, huic committitur inutilis caro, & fluida, & receptandis tantum cibus habilis, ut ait Possidonius. Virtus illa divina in lubricum desinit, & superioribus partibus venerandis atque cœlestibus, animal iners, & marcidum attexitur: quodque horribilius est, captivam ducit rationem. Plurimis corpus voluptati est, anima oneri: quamvis illud natura, ut quandam vestem ac velamentum circumdederit animo. Ex hac voluptaria officina, mirum est, quanta se promant foeditatum agmina, quæ libidinum turpitudò.

V. (g)

(e) Prodigalities. (f) Scylla significat corpus & animam.